

(6) לפי לו. (5) (ט): ד"ה קמ"ג.

הגרות הב"ח (6) נ"ב סיפא לגלוי ארישא כ"ל וכן כסמך: (5) נ"ב לא לריבא דאע"ב דאמר ק"י:

הדר פרק ששי עירובין

ע.

עין משפט גרי מצוה

ליגור. דאי מבטלי אינהו ליחד אהו למימר נמי יחד מבטלי לשנים: ואין נוטלין רשות למה לי. הא תנא ליה היו שנים אופסין זה על זה: לא לריבא. משנה ימירה לאשמועינן דאפי' אמרו ליה קמאי קני על מנת להקנות והדר איהו ובעיל להצביה לא משתרי האי כפרה דמהו

ליגור דילמא אתי לבטולי להו קמ"ל: ואין נוטלין רשות: למה לי לא צריכא יאף על גב דאמרי ליה קני על מנת להקנות בעא מיניה אב"י מרבה חמשה ששורין בחצר אחת ושבה אחד מהן ולא עירב כשהוא מבטל רשותו צריך לבטל לכל אחד ואחד או לא א"ל א"ל צריך לבטל לכל אחד ואחד איתביה: יאחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב שנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו או לאחד שלא עירב אבל לא אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו ואין שנים שקתו מידת רישא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב ה"ד אי דליכא אחרניא בהדיה בהדי מאן עירב אלא פשיטא דאיכא אחרניא בהדיה וקתני לאחד שעירב ורבה הכא במאי עסקינן דהוה וזית אי דהוה ומית אימא סיפא אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב ואי דהוה וזית אמאי לא אלא פשיטא דאיתיה ומדיסיפא איתיה רישא נמי איתיה מדיה איריא הא כדאיתא והא כדאיתא תדע דקתני סיפא דרישא ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו ואין אחד לא ואב"י אמר מאי לב' לאחד מב' אי הכי ליתני לאחד שעירב או לאחד שלא עירב קשיא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב לאב"י דאיתיה קמ"ל דאין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד לרבה דהוה ומית ולא גזור וימנין דאיתיה ושנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב פשיטא מהו דתימא כיון דלא עירב ליקנסיה קמ"ל וב' שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו לרבה תנא סיפא לגלויי (6) רישא

בעא מיניה אב"י מרבה כו'. לא שמיע ליה כרימא דלעיל דקוף פ"ב (דף טו): כשהוא מבטל רשותו אין צריך לבטל לכל אחד ומשמע תמס דפלונתא הוא דר"א ורבנן והוא כרימא כרי"א ואין לומר דלרבנן מיעביא ליה ופשט ליה דלר"א לבטל דאם כן מאי פריך מכרימא דכסמך:

הכא במאי עסקינן דהוה וזית. פירש רש"י דעל כרחק דרבה כשיירא שנתמה צדקעה והקופה חזר ונטו זה איש אהלו מוקי לה דמי מת אין לירשוי שם כלום דאי נחזר ממס איכא יורשין ויפון דלילו הוה אבוהון קיים הוה אסר אינהו נמי אסרי וזמנס דמק דאין היורש אסר אלא א"כ הולך לנור שם דלעיל כ"כ מי שהוליאוהו (דף מו.) פסקינן כר"ש דמקן לקמן פרק כילד משתמפין (דף סו.) ר"ש אומר אפי' הניח את ביתו והולך לשנות אלא כמו באתה העיר אינו אסר שכנר הסיה מלבו ומיהו אי בעו לאוקומי כר"מ דאמר כשהלך לשנות בעיר אחרת א' נכרי ואחד ישראל אסר וקאמרין נמי לקמן בפירקין (דף פב:) בית התנן וזית הבקר וזית העצים וזית האלוזות הרי זה אסר עליו צריך לאוקומי כשיירא שנתמה צדקעה א"כ כגון שזה עשמו שעירב הוא יורש: יורש מהו שיבטל. בשלל עירב הכז מיירי כדפי' בקונט' דאם עירב הא מני לקמן (עמוד ב') א' מניי חזר שמת והניח רשותו לאחד מן השוק משחטיה אינו אסר ואיירי כגון שכל היורש לנור שם בשנת דאם כן לא בעי ציטול דהוי כמו בית התנן וזית הבקר דלא אסר כדאמר רבי יהודה לקמן בפירקין (עב:) דליתני אסר אלא מקום דירה ור"ש דפסיק פה מן שהוליאוהו (לעיל מו.) כוונתה קאמר דאפילו הך לשנות אלא כמו באתה העיר אינו אסר ומיהו אם היה היורש דר באתה חזר שמת איהו אסר להם בית אצו כשירש בשנת אע"פ שלא כל לנור שם אפילו עירב עם חבירו עברט שנת אפילו הכי בעי ציטול ולא מהני עירובן לגבי אותה חזר שירש כשנת

לגור דלמא אתי לבטולי להו קמ"ל או לאחד שלא עירב למה לי מהו דתימא הני מילי היכא דמקצתן עירבו ומקצתן לא עירבו אבל היכא דכולן לא עירבו ליקנסיהו כדי שלא תשתכח תורת עירוב קמ"ל אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב לאב"י תנא סיפא לגלויי רישא לרבה אידי דתנא רישא תנא נמי סיפא ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו לי לא צריכא דבטיל ליה חד מינייהו לחבריה מהו דתימא לשתרי ליה קמ"ל כיון דבעידנא דבטיל לא הוה ליה שריותא בהא חצר לא ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו הא תו למה לי (5) לא צריכא דאמרי קני על מנת להקנות בעא מיניה רבא מרב נחמן יורש מהו שיבטל רשות היכא

לכ"י תנא הך סיפא. דלא אינטרין דהא פשיטא דאיכא חד דלא בעיל ליה רשותיה אלא להכי תנייה לאשמועינן דטלה מתניתא דראיתיהו לתרייהו המערבין עסקינן ואפילו הכי קתני רישא דרישא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב דאין צריך לבטל רשותיה לכל אחד ואיהו לא אסר לחבריה: אידי דתנא רישא. אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב תנא הך סיפא דאיפסא לא ויעולם רישא וזית וזיתא וזיתא: הא וכו' למה לי. פשיטא דאסרי דאסרי: הכי נהרין כיון דבעידנא דבטיל לכו הך סיפא. ולעיל (5) פרישנא לה: קני על מנת להקנות. ממשנה ימירה נפקא לן דאי לאו הכי לא אינטרין למתניהו ולעיל וד"ה לא נריבא) פרישנא לה: יורש. ששכח אצו ולא עירב ומת בשנת ולא בעיל רשותו מהו שיבטל היורש: היכא

נח א טוסיפא איה ס"ה ספ"ד: נב ב מ"י פ"ב מהל' פירוש הל"ה נ טוסיפא ס"ה ספ"ד: ג ג מ"י ס"ה ספ"ד: טוסיפא ס"ה ספ"ד:

רבינו הגנאל

והא מיפריש הכי (5) בחי'ונה. דתיא ואין שנים שעירבו נותנין רשות לשנים שלא עירבו. והדר חד מינייהו ובטיל ליה לחבריה. מהו דתימא נישתרי ליה. קמ"ל. דאין שנים שלא עירבו נותנין רשותם לשנים שלא עירבו. ואע"ג דאמרי ליה קני על מנת להקנות. בעא מיניה אב"י מרבה חמשה ששורין בחצר אחת ושבה אחד מהן ולא עירב כשהוא מבטל צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד אי לא, אלא קני על מנת להקנות. בעא מיניה אב"י מרבה חמשה ששורין בחצר אחת ושבה אחד מהן ולא עירב כשהוא מבטל צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד אי לא, אלא קני על מנת להקנות. בעא מיניה אב"י מרבה חמשה ששורין בחצר אחת ושבה אחד מהן ולא עירב כשהוא מבטל צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד. איתביה: יאחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב שנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו או לאחד שלא עירב אבל לא אחד שעירב נותן רשותו לאחד שעירב ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו ואין שנים שקתו מידת רישא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב ה"ד אי דליכא אחרניא בהדיה בהדי מאן עירב אלא פשיטא דאיכא אחרניא בהדיה וקתני לאחד שעירב ורבה הכא במאי עסקינן דהוה וזית אי דהוה ומית אימא סיפא אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב ואי דהוה וזית אמאי לא אלא פשיטא דאיתיה ומדיסיפא איתיה רישא נמי איתיה מדיה איריא הא כדאיתא והא כדאיתא תדע דקתני סיפא דרישא ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו ואין אחד לא ואב"י אמר מאי לב' לאחד מב' אי הכי ליתני לאחד שעירב או לאחד שלא עירב קשיא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב לאב"י דאיתיה קמ"ל דאין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד לרבה דהוה ומית ולא גזור וימנין דאיתיה ושנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב פשיטא מהו דתימא כיון דלא עירב ליקנסיה קמ"ל וב' שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו לרבה תנא סיפא לגלויי (6) רישא

ל"ה כרימא דקמן דף טו.